49466 II kat. kszap.

Kosiński J.

Wzory pisma.

1.75 = 4

1896. A. 273.

Gram. pol. 2065.

Metoda T. Kosińskiego.

WZORY PISMA

polskiego i niemieckiego

z dokładnym wykładem

sposobu pisania każdéj głoski,

zawierające

przeszło 100 ćwiczeń

postępowo stopniowanych,

oraz

NIEZAWODNE ZASADY

wydoskonalenia złego charakteru pisania i zmienienia go

49466
II

Biblioteka Jagiellońska
1002733392

№1 { 1 Warszawa | 3 Warszawa
2 Warszawa | 4 Warszawa }

Ćwiczenia głosek pojedyńczych w połączeniu z głoską m, w rozciągłości całego wiersza.

5

6

7

8

8½

9

9½

albo:
10

10½

11

11½

12

13

13½

14

15

15½

mu:

16

um:

16½

mw:

17

wm:

17½

18

18½

19

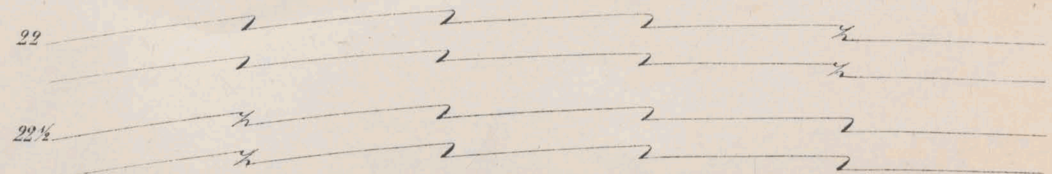
19½

20

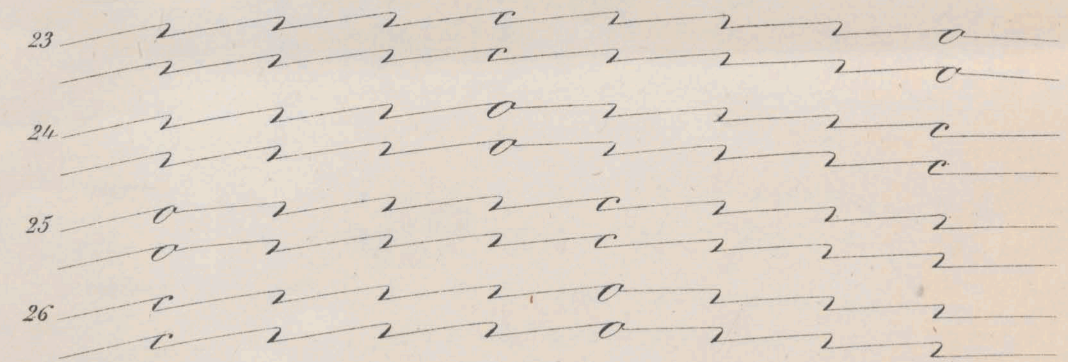
20½

21

21½

Powtórzenie poprzednich ćwiczeń zwężone, po 4. głoski w wierszu.

27.

28.

29.

30.

mimu:

31.

mumi:

32.

umim:

33

imum:

34

mwmr:

35

mrmw:

36

rmwm:

37

wmrm:

38

39

40

41

42

43

44

45

46

Ćwiczenia głosek wystających nad linię górną.

47 ml

ml

47½ lm

lm

48 mt

48½ tm

48a mt.

48b tm

49 mb

mb

49½ bm

bm

50 mh

mh

50½ hm

hm

51 mk

mk

Ćwiczenia głosek wystających pod linię dolną.

51½ km
km

52 md
md

52½ dm
dm

53 md
md

53½ dm

54 mp
mp

54½ pm
pm

55 mq
mq

55½ qm
qm

56 mg
mg

56½ gm
gm

57 mj
mj

57½ jm
jm

58 mny
mny
58½ ymn
ymn
59 mnf
59½ fmn
60 mnf
60½ fmn

Ogólne powtórzenie początków, zwężone.

61 mnamb
mnamb
62 mbmna
mbmna
63 bmnam
bmnam
64 amnbm

65 mcmd
mcmd

66 mdmc
mdmc

67 dmcm
dmcm

68 cmdm
cmdm

69 mcmf
mcmf

70 mfme
mfme

71 fmcm
fmcm

72 cmfm
cmfm

73 mgmh
mgmh

74 mhmg
mhmg

75 hmgm
hmgm

76 gmhm
gmhm

77 mimk
mimk

78 mkmi
mkmi

79 kmim
kmim

80 imkm
imkm

81 mlmo
mlmo

82 mmoml
mmoml

83 omlm
omlm

84 lmom
lmom

85 mpmg
mpmg

86 mgmp
mgmp

87 gmpm
gmpm

88 pmgm
pmgm

89 nnrnns	93 nntnnu
nnrnns	nntnnu
90 nnsnnr	94 nnuunt
nnsnnr	nnuunt
91 snnrnn	95 uuntnn
snnrnn	uuntnn
92 rnnsnn	96 tnuunn
rnnsnn	tnuunn

97 mnvma | 101 mymz
mnvma | mymz
98 mxmnv | 102 mzmy
mxmnv | mzmy
99 xmnvm | 103 zmym
xmnvm | zmym
100 vmxm | 104 ymzm
vmxm | ymzm

Wyrazy łatwiejsze, pojedyncze.

105	mimo	109	niwa
	mimo		niwa
106	mowa	110	umiem
	mowa		umiem
107	muza	111	umowa
	muza		umowa
108	nicość	112	nowina
	nicość		nowina

113 zima
zima

114 sanna
sanna

115 oranie
oranie

116 osina
osina

117 ananas
ananas

118 równina
równina

119 moment
moment

120 malina
malina

Wyrazy trudniejsze, sposobiące do ciągłego pisania.

121 pierwszy
pierwszy
122 powód
powód
123 wielkiej
wielkiej
124 liczby

125 tak źle
tak źle
126 piszących
piszących
127 jest ściśle
jest ściśle
128 stawianie

129 obok siebie
obok siebie
obok siebie

130 głosek
głosek
głosek

131 przez co
przez co

132 ręka się
ręka się
ręka się

133 nie usuwa
nie usuwa
nie usuwa

134 a palce
a palce

Ciągłe pismo z poprzednich wyrazów (jeszcze zarozciągłe)
oraz wzory do ćwiczenia.

Pierwszym powodem tak
wielkiéj liczby źle piszą-
cych, jest ściste stawianie
obok siebie głosek, przez co
ręka się nie usuwa, a pal-
ce za wiele władają, z tych

przyczyn zaczątki, te kiero-
wniki wiersza prostego,
nie mają jednakowego kie-
runku, więc i długość roz-
maitą: skutkiem tych u-
chybień ani wiersz pro-
stym być nie może, ani

téż jednakowéj odległo-
ści głosek i równéj ich
wielkości otrzymać nie-
podobna.
Drugim powodem złe-
go pisania jest krótkie
trzymanie pióra, przez

co powstaje zbyteczna wła-
dliwość palcy, z tąd różny
kierunek zacząłków, zamo-
cne ich gięcie, następnie
także wiersz krzywy, a
szczególniéj nierówna po-
chyłość głosek, bo mniéj

szewładnienie palcami daje ukośniejsze głoski, które powstają prostopadlejsze skutkiem mocniejszego władania palcami.

Ktoby nie pisał zaczątków prostych, równiéj długo-

ści i jednakowego kierun-
ku, ten nigdy ani dobrze
pisać nie może, ani wier-
szy prostych nie otrzyma.
Nie ma ważniejszéj zasa-
dy w piśmie nad równą
długość i jednakowy kie-

runek zaczątków od linii
dolnéj do górnéj idących.
Najłatwiejszy sposób na-
uczenia się pisania wier-
szy prostych, jest: rozległe
stawianie głosek, niewła-
danie palcami przy głos-

kach niewystających, a
szczególniéj przy zaczą't-
kach do nich idących aby
tym sposobem proste wy-
padały, usuwanie małego
palca po papierze razem
z piórem i umiarkowa-
nie śmiałe jednostajnie

prędkie pisanie, oraz dłu-
gie trzymanie pióra, co zby-
teczną władliwość palcy
wstrzymując, niedozwa-
la władać niemi przy
kierownikach wiersza
prostego, to jest przy za-
czątkach.

Następujące pismo jest ściślejsze niż poprzednie, lecz tejsaméj wielkości. Głoski m, n, u, w, p, y, juz nie zdają się być zaszerokie, chociaż do całości pisma mają takisam stósunek, jak poprzednie miały w ćwiczeniach przygotowawczo usposobiających.

Jeżeli podczas pisania początków zbytecznie się zaokrągla głoskę przy linii dolnéj, w takim razie zaczątek do następnéj głoski idący przybiera odmienny kierunek niżéj

od poprzedniéj głoski wypukło-
ścią spadający, w którémto miej-
scu nietylko wiersz się obniża i
krzywi, ale nadto nierówność
odległości i wielkości głosek z te-
go powodu powstaje.

Wszystkie zaczątki powinny się

zaczynać u dolnéj, a kończyć u gór-
néj linii i być jednakowego kie-
runku, z wyjątkiem po głoskach
górą się kończących, po których za-
czątki z tego miejsca się zaczynają
i dlatego kierunek odmienny od
tamtych mieć muszą.

Trzecim ważnym powodem złe-
go pisania jest bezustanne odry-
wanie pióra od papiéru bez po-
trzeby przy głoskach tego nie wy-
magających, przez co powstaje
nierówne oddalenie głosek z nie-
jednostajnego ruchu ręki wyni-

kające; nadto wiele prędzéj się pi-
sze, nie tracąc czasu na bezpotrze-
bne odejmowanie i przykładanie
pióra przy wielu głoskach.
Obrot prawéj ręki bokiem od sie-
bie przechylonéj potrzebny jest
dla uniesienia boku dłoni od pa-

piéru, oraz części ręki przed pię-
ścią będącéj, i nadania tym spo-
sobem właściwego kierunku pió-
ru, który nie dziobkiem na przód
na prawo przed ręką, ale jakby
za ręką prowadzone być powin-
no, aby nie zarzynało w papiér.

Długie trzymanie pióra pociąga
wiele ułatwień, gdyż zapobiega
podczas pisania zbytecznemu wła-
daniu palcami, przez co łatwiej się
otrzymuje równą pochyłość gło-
sek, oraz równy kierunek zaczątków
prowadzących wiersz prosty, tu-

dzież nie przyciska się zanadto pió-
rem i w ogóle prędzéj się pisze; je-
dnakże zbyt długie trzymanie pió-
ra pociąga za sobą zaukosne pismo,
w którém grubsze kréski cofając
się zanadto po zaczątkach, zaokrą-
glenia głosek niweczą, i takie pi-

smo jest jakby zamazaném, nie-
czytelném.

Trzymanie trzeciego palca pod pió
rem przyczynia się do zbytecznéj wla-
dliwości palcy, przez co powstaje
nierówna pochyłość głosek.

Następujące pismo jest drobniejsze i cokolwiek ściślejsze niż poprzednie
Przypominam, iż zbyt ścisle pismo łatwo się psuje i wiersz się krzywi.

Chcąc otrzymać równą długość zacząłków
trzeba wszystkie jednakowo prędko i równy
przeciąg czasu prowadzić, którykolwiek był-
by z nich prędzéj prowadzony, chociażby
w tymsamym przeciągu czasu, wy-
padłby niezawodnie dłuższy niż in-
ne, i wzajemnie, podobnież wypadły-

by zaczątki nierównéj długości chociaż-
by były jednakowo prędko prowadzo-
ne, lecz nierówny przeciąg czasu, czyli
innemi słowy, że trzeba zachować pe-
wien rodzaj taktu, ale nie zatrzymy-
wać po żadnéj kresce, lecz owszem
spokojnie i ciągle od kréski do kréski
bez przestanku postępować jakby
płynąco.

Chcąc otrzymać jednakowy kierunek za-
czątków nie trzeba niemi kierować, ani
przy nich władać palcami w których
się pióro trzyma, ale tak jak cyrkiel o-
brócony na jednéj nóżce drugą kiero-
wać rozmaicie nie można, taksamo rę-
kę obróconą na wspartym łokciu swo-
bodnie usunąć trzeba nie usuwając

łokcia, czyli obrócić na łokciu tam,
gdzie sama iść chce nieprzymusowo,
a zaczątki pójdą niezawodnie w kierun-
ku równym od linii dolnej ku górnej,
czyli, że poprzedłużane będą równole-
głe. Jeżeli obok tego swobodnego ru-
chu, papier podług wskazanych zasad
jest ułożony, natenczas i wiersz wy-
padnie prosty.

Głoski duże, czyli początkowe,
ułożone porządkiem powstawania z siebie, lub jednakowo się zaczynające.

135. *Cmc, Cmc, Gmg, Omo,*

Qmq, Qmq, Sms, Lml, Łmł, Łml.

136. żle żle dobrze — dokończone *Cmc.* — 137.

Pmp, Bmb, Bmb, Rmr, Rmr,

Vmv, Umu, Ymy, Ymy, Xmx, Qmq.

Tmt, Tmt, Tmf. 138. Jmi, Jmj, Jmj,
Kmk, Kmk, Hmh, Wmw, Vmv,
Zmz. 139. Ama, Mm, Nnn. Dndd.

Znaki pisarskie.

, ; : . ! ? ( ) „ " —

Przecinek, średnik, dwukropek, kropka, wykrzyknik, pytajnik, nawias, cudzysłów, łącznik.

Liczby.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 0. – 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

Ama, Bmb, Bmb, Cmc, Cmc,

Dmdd, Eme, Fmf, Gmg, Hmh,

Imi, Jmj, Kmk, Lml, Lml,

Mmm, Nmn, Omo, Pmp, Qmq, Qq,

Rmr, Sms, Tmt, Umu, Vmv,

Vmv, Wmw, Xmx, Ymy, Zmz

Alfabet niemiecki.

Aua, Bub, Cuc, Dud, Eue,
Fuf, Gug, Huh, Iui, Juj;
Kuk, Lul, Mum, Nun, Ouo;
Pup, Quq, Rur, Sus, uſs, ſs.
uß, ß, us, Tuſt, ſt, tut, Uü;
Vuv, Wuw, Xux, Yuy, Zuz.

Początki pisma niemieckiego ułożone porządkiem powstawania głosek jednych z drugich.
Każdą głoskę w połączeniu z głoską ııı *nie węższą jak we wzorze dobrze wydoskonalić, następnie do innéj przystąpić, uważając na równą długość i jednakowy kierunek zacząłków.*

I. 1.

2.

3.

4.

5.

II. 6.

7.

8.

9.

10.

III. 11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

IV. 20.

21.

22.

23.

24.

25.

V. 26.

27.

28.

Ćwiczenia czterogłoskowe. — Każde ćwiczenie kilka razy powtórzyć, wydoskonalić, potem do następnego przystąpić, zachowując zasady poprzednio zalecone.

29.

VI. 30.

31.

32.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

Następuje
alfabet mały kolejno
po cztery głoski,
ze zmianami miejsca.

13.

14.

[illegible]	[illegible]	[illegible]
15. [illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	17. [illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	19. [illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
16. [illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	18. [illegible]	[illegible]

20. eſſeß
eßeſſ
ßeſſen
ſſeßen
21. eſteb
ebeſt
ſteben

ſeſten
22. entnŭ
nŭnet
ŭneten
tenŭen
23. ne|rne|r
ne|rne|r

re|ren
re|ren
24. ezez
ezeg
ʒezen
ʒeʒen.

Das Wichtigste bei der Schrift ist: gleiche Länge und dieselbe Richtung der Haarstriche, weil man dabei gleichen Abstand, gleiche Größe der Buchstaben und die Geradheit der Zeilen erlangt. Wenn man den einen

Haarstrich langsamer zieht als
den andern, so wird der erste
kürzer als der zweite ausfallen.
Dasselbe würde geschehen, wenn
man auch beide Striche gleich
schnell, aber nicht in dem näm-
lichen Zeitabschnitt schreiben
möchte.

Der erste Grund warum so Viele schlecht schreiben, liegt in der zu gedrängten Anreihung der Buchstaben an einander, wodurch nicht nur die Haarstriche gebogen werden, sondern auch eine ungleiche Länge und verschiedene

Richtung erhalten; dies ist ferner
die Ursache, daß die Zeilen keine
gerade Linie, die Buchstaben kei-
ne gleiche Entfernung und Grö-
ße gewinnen können; die weit-
läufige Schrift erleichtert ihre
Vervollkommnung.

Następujące pismo jest cokolwiek ściślejsze i drobniejsze.

Die zweite Ursache einer schlechten Schrift liegt im Kurzhalten der Feder, wodurch eine große Bewegsamkeit der Finger und die daraus folgende ungleiche Schrägheit der Buchstaben entsteht. Wenn man

die Feder auf dem Nagel des drit-
ten Fingers, oder zu senkrecht hält,
oder wenn man mit einer harten
Feder zu stark an das Papier an-
drückt, so entsteht ebenfalls eine
Schrift in ungleicher Schrägheit.

Die dritte wichtige Ursache einer schlechten Schrift ist das häufige Aufheben der Feder vom Papier, was bei den meisten Buchstaben gar nicht nöthig ist; dadurch entsteht die ungleiche Entfernung der Buchstaben, welche eben von der unbe-

ständigen Bewegung der Hand herrührt. Außerdem geht die Schrift bedeutend langsamer von statten, wenn man zum beständigen Aufheben und Aufsetzen der Feder unnöthigerweise zu viel Zeit verliert.

Alfabet rossyjski.

Głoski pod tymże są jego znaczeniem.

Аа,	Бб,	Вв,	Гг,	Дд,	Ее,
a.	b.	w.	g.	d.	e.
Жж,	Зз,	Ии, й,	Кк,	Лл,	
ž.	z.	i. j końcowe.	k.	l.	
Мм,	Нн,	Оо,	Пп,	Рр,	Сс,
m.	n.	o.	p.	r.	s.
Сс,	Тт, т,	Уу,	Фф,	Хх,	Цц,
s.	t.	u.	f.	h.	c.
Чч,	Шш,	Щщ,	Ъъ,	Ыы,	Ьь,
cz.	sz.	szcz.	žnak twardy.	y.	žnak miękki.
Ѣѣ,	Ээ,	Юю,	Яя,	Ѳѳ,	Ѵѵ.
je.	e odwrotne twarde.	ju.	ja.	fita.	ižyca.

Tani atrament czerwonawy, po napisaniu zaraz czerniejący.

Extraktu bryzelii 3 uncye, - wody miękkiéj (deszczowéj lub rzecznéj) 75 uncyi,
gotować razem w garczku glinianym wewnątrz niepolewanym tylko tak
długo, aby się extrakt bryzelii rozgotował. Osobno rozpuścić 3 drachmy dwu-
chromianu potażu w 5 uncyach wody miękkiéj; - także osobno rozpuścić
3 drachmy koperwasu żelaznego (czysto zielonego) w 2 uncyach kwasu sol-
nego; - osobno rozpuścić 3/4 uncyi gumy arabskiéj w 5 uncyach wody mięk-
kiéj. - Wszystkie płyny, oprócz pierwszego, zlać razem, zamącić po wlaniu
każdego, nareszcie wlać do pierwszego, to jest do rozgotowanego extraktu
bryzelii i zaraz dobrze zamącić. - Uwaga: Kwasu solnego nie brać więcéj nad
przepis; bo atrament rozlewałby i przebijał przez papiér. Wody więcéj nad prze-
pis daje blady, nie dosyć czerniejący atrament.

BOOKKEEPER 2012
0010171548